

ת"פ 52977/11/15 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו כף

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52977-11-15 מדינת ישראל נ' אבו כף

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מחמד אבו כף

ב"כ המאשימה: גב' בר קירמה, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 1274(1), 274(2) ו- 274(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 והשתתפות בהתפרעות, לפי סעיף 152 לאותו החוק.

2. הנאשם השתתף בהתפרעות שאירעה ביום 29.7.14. באותו מועד, סמוך לשעה 21:00, התקהלו כחמישים רעולי פנים שהפרו את הסדר הציבורי וידו אבנים לכיוון כוחות המשטרה שהיו במקום. הנאשם עמד בין המתפרעים, כיסה את פניו לפרקים, הרים אבן אחת וידה אותה ממרחק של כחמישה מטרים לעבר כוחות המשטרה שנכחו במקום. שוטרים שהבחינו בו החלו לרדוף אחרי הנאשם, אשר נמלט. תוך כדי מנוסתו הנאשם נפגע בפניו מאבן שהושלכה על יד אחד המתפרעים, מעד ונפל. אחד השוטרים זינק על הנאשם והנאשם התנגד למעצרו וניסה לברוח. כוח משטרה נוסף הגיע לסייע במעצרו של הנאשם ונאלץ להשתמש בכח על מנת לעצור את הנאשם, תוך כדי שהמתפרעים ממשיכים ליידות אבנים לעבר הכוח.

3. לבקשת ב"כ הנאשם וחרף התנגדות המאשימה, הוריתי ביום 23.4.17 על הכנת תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם. דא עקא שחרף ניסיונות רבים של שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם ולזמנו לפגישה, לרבות באמצעות בא-כוחו, הנאשם לא התייצב לפגישה שנקבעה לו עם קצין המבחן. בנסיבות אלה, לא הוגש, בסופו של יום, תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין שמונה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, ועתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה וקנס גבוה, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, ואת העובדה כי האבן שיידה הנאשם

נזרקה ממרחק קטן. ב"כ המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה והוסיפה כי המאשימה טוענת לרמת ענישה נמוכה מזו שנוהגת לטעון לה במקרים דומים, בשל כך שהעבירה בוצעה, לטענתה, טרם התפרצות גל הטרור שבעקבותיו חלה החמרה ברמת הענישה.

5. ב"כ הנאשם הדגיש את עברו הנקי של הנאשם, את העובדה כי מדובר באירוע ספונטני נקודתי שבמהלכו לא נגרם נזק לגוף או לרכוש, טען כי מדובר באדם צעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית, אשר זו לו מעידה ראשונה ויחידה, וכי הנאשם הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הוסיף וביקש כי אם בית המשפט שוקל לגזור עונש מאסר, ישקול ריצוי העונש בעבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. העבירות שביצע הנאשם פוגעות בסדר הציבורי, בביטחון הציבור, בביטחונם של השוטרים וביכולתם לבצע את תפקידם, ויש בהן משום קריאת תיגר על ריבונות המדינה וגורמי האכיפה.

מעשי ההתפרעות בוצעו בתוך שכונת מגורים, בשעת ערב שבה אנשים עוד נוהגים להסתובב ברחובות, ועל כן היה בהם גם פוטנציאל לפגיעה בעוברי אורח.

7. לא הובאו ראיות לכך שמעשיו של הנאשם תוכננו מראש, ועל כן יש להניח כי מעורבותו בעבירות הייתה ספונטאנית. עם זאת, משעה שהנאשם החל ליטול חלק בהתפרעות, הוא עשה זאת באופן מודע ותוך שנוקט צעדים שיאפשרו לו להמשיך במעשים, כגון הלטת פניו בכיסוי לפרקים.

8. לאחר מעשה הנאשם נמלט מן השוטרים שדלקו אחריו ותפסו, ורק אבן שזרקו מתפרעים אחרים ואשר פגעה בנאשם היא שהובילה לנפילתו ולמעצרו.

9. מעשיו של הנאשם הסתכמו ביידוי אבן אחת, ממרחק של כחמישה מטרים מהשוטרים. פוטנציאל הפגיעה של מעשה מסוים זה הוא גבוה, בשל המרחק הקצר, ברם בסופו של דבר האבן שהשליך הנאשם לא פגעה בשוטרים.

מנגד יש לומר, כי הנאשם היה חלק מקבוצת מתפרעים, ואף אם תרומתו להתפרעות הסתכמה ביידוי אבן אחת בלבד, למעשים מסוג זה אפקט סינרגטי, המעצים את הסכנה שנשקפה מהקבוצה כולה באותו אירוע. זאת ועוד, אירועי התפרעות דוגמת זה שבו נטל חלק הנאשם, יש בהם כדי לעודד אחרים ליזום ולהשתתף באירועים דומים.

10. מעשיו של הנאשם בוצעו בחודש יולי 2014. אמנם אין מדובר בגל הטרור ויידוי האבנים האחרון ששטף את הארץ כולה ואת ירושלים בפרט, אך גם באותה תקופה, בעיצומו של מבצע "צוק איתן", המתוחות הביטחונית בארץ הייתה בשיאה וחלה עליה תלולה בכמות אירועי ההתפרעות ויידוי האבנים, וקשה

לומר כי המעשים בוצעו בתקופה "רגועה".

11. לנוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים בינונית.
12. בחינת רמת הענישה הנוהגת מלמדת, כי ככלל, הוטלו עונשי מאסר בפועל גם על צעירים נטולי עבר פלילי, ואפילו קטינים שנטלו חלק באירועי התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים מן הסוג שהנאשם היה מעורב בו. ראו למשל עפ"ג (ירושלים) 21523-08-15 **מדינת ישראל נ' עיסאם ענאתי** (14.10.15); עפ"ג (ירושלים) 43417-02-16 **מדינת ישראל נ' מהדי אבו רג'ב** (20.3.16); עפ"ג (ירושלים) 3148-02-16 **מדינת ישראל נ' רמזי ג'הבה** (פורסם בנבו 24.2.16); עפ"ג (ירושלים) 30191-02-15 **מדינת ישראל נ' אמג'ד אגרוף** (פורסם בנבו 27.7.14); עפ"ג (ירושלים) 33871-01-15 **מדינת ישראל נ' אשרף עזאייזה** (פורסם בנבו 19.4.15).
13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בשבעה חודשי מאסר בפועל ומגיע עד שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל ולצדו עונשים נלווים של מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים- גם קנס.
- קביעת העונש המתאים לנאשם**
14. הנאשם בן 25 ואזקוף לזכותו את העובדה כי אין לו הרשעות קודמות, וכן את הודאתו, שיש בצדה חסכון מסוים של זמן שיפוטי. עם זאת, מידת החיסכון בזמן השיפוטי שולית, שכן הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במועד שנקבע לשמיעת ראיות, ולאחר שהעדים שהוזמנו כבר התייצבו בבית המשפט, ובנוסף, לאחר הכרעת הדין נדחו הדיונים שוב ושוב עקב אי התייצבותו של הנאשם.
15. לנאשם ניתנה הזדמנות לבחון אפשרויות שונות שמציע שירות המבחן. אף על פי כן, וחרף מאמציו של שירות המבחן להיפגש עם הנאשם, הוא לא שיתף פעולה עם השירות ואף לא התייצב לפגישה שנקבעה לו. הנאשם אף לא ניסה להסביר את התנהלותו, ורק בתשובה לשאלתי המפורשת בעניין, נתן הסבר שנשמע תמוה, בלשון המעטה. על רקע זה אין בידי בית המשפט כל אינדיקציה שתצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.
16. אוסיף, כי התנהלותו של הנאשם במסגרת הדיונים בבית המשפט ואל מול שירות המבחן יש בה כדי ללמד על קושי של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו ויש בה אף זלזול מופגן בהליכים הפליליים. ניכר כי אלה אינם מרתיעים את הנאשם, ועל כן נדרש לשקול בעניינו שיקולים של הרתעה אישית, שיקבלו ביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.
17. כתב האישום הוגש בחלוף שנה וארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירות. מאז ביצוע

העבירות ועד היום חלפו למעשה משלוש שנים, ואולם חלוף הזמן במקרה הזה אינו מהווה נסיבה לקולא, שכן חלק ניכר מהדיונים נדחו בשל התנהלות הנאשם.

18. לנוכח האמור לעיל מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתית המתחם, ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

19. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.